

VIMPELIN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Voimaantulo
20.3.2023

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulain (527/2014) 1 luvussa on esitetty.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelumääräykset on antanut ympäristönsuojelulain 202 §:n 1 momentin perusteella Vimpelin kunnanvaltuusto.

Ympäristönsuojeluviranomaisena Vimpelin kunnassa toimii tekninen lautakunta.

Määräyksiä noudattamista valvovat ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen sekä muut viranomaiset, joiden toimialasta kulloinkin on kysymys. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää näissä määräyksissä sille kuuluvaa ratkaisuvalltaansa alaiselleen viranhaltijalle.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Näiden ympäristönsuojelumääräysten lisäksi on noudatettava ympäristönsuojelulaissa ja –asetuksessa olevia tai niiden nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

Nämä määräykset ovat voimassa koko Vimpelin kunnan alueella, jollei muualla näissä määräyksissä toisin säädetä.

Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan ympäristöluvanvaraista, rekisteröitävää tai ilmoitusvelvollista toimintaa. Niiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan erikseen lupahakemuksen tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät myöskään koske puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä ei sovelleta, jos määräykset ovat ristiriidassa ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annetun säädöksen kanssa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestys sekä eräiltä osin kaavamääräykset. Mikäli samasta asiasta on määrätty muussa kunnallisessa määräyksessä, tulee ympäristönsuojelumääräyksiä noudattaa, jos sen voidaan katsoa olevan ympäristönsuojelulain täytäntöönpanon kannalta tarpeen.

Kunnan muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 § Paikalliset olosuhteet

Vimpeli on teollisuusvaltainen maaseutukunta, jossa on laaja talousvesi- ja viemäriverkko. Kunnan poikkeuksellista luontoa hallitsee suuri meteoriittijärvi, kalkkikiviesiintymä sekä turvemaat. Seuraaville alueille on annettu tarkennettuja yleisiä määräyksiä:

- **Kaavoitettu alue**, jolla tarkoitetaan asemakaavoitettuja alueita, loma-asutusta varten laadittuja rantayleiskaava-alueita sekä oikeusvaikutteisen yleiskaavan mukaisia kylä- ja taaja-asutusalueita.
- **Pohjavesialueet**, jotka ovat luokiteltu vedenhankinnan kannalta tärkeiksi **JA VEDENHANKINTAAN SOVELTUVIKSI** luokiteltuja 1. luokan pohjavesialueita.
- **Vedenhankintaan soveltuva pohjavesialue, 2. luokan pohjavesialue**, joka soveltuu vedenhankintakäyttöön antoisuutensa ja ominaisuuksiensa perusteella.
- **Vesistö**, jolla tarkoitetaan vesilain mukaisesti aluetta, joka on muutoin kuin tilapäisesti veden peittämä alue.
- **Ranta-alue**, jolla tarkoitetaan ensisijaisesti vesiensuojelun kannalta tärkeitä vesistöjen ranta-alueita. Ranta-alueeksi katsotaan järvien ja jokien rannat, jotka eivät rajoitu patoon, pengerrykseen tai tiehen sekä virkistyskäyttöön soveltuvat lopetetut louhokset ja soranottoaikat ja muut kuin pohjavesialueella sijaitsevat kaivannot. Ranta-alueen leveys on 100 m keskiveden korkeuden mukaisesta rantaviivasta.
- **Vähimmäisvaatimustason alueet**, joita ovat kunnan viemäriverkoston toiminta-alueen ulkopuolella sijaitsevat muut kuin pohjavesialueet ja ranta-alueet.

2 LUKU VESIENSUOJELU**5 § Jätevesien käsittely viemärlaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella**

Vesi- ja viemärlaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella jätevesien käsittely tulee toteuttaa ympäristönsuojelumääräysten mukaisesti. Jätevesijärjestelmän rakentaminen hyväksytään rakennusluvan yhteydessä tai toimenpidelupana. Rakennus- tai toimenpidelupaa edellyttävissä kohteissa kiinteistönomistajan on toimitettava suunnitelma jätevesijärjestelmän rakentamisesta tai tehostamisesta rakennusvalvontaviranomaiselle toimitettavien asiakirjojen kanssa. Hanke voidaan toteuttaa vasta, kun lupa on käsitelty.

Johdettaessa puhdistettuja tai puhdistamattomia jätevesiä toisen ojaan on ennen toimenpiteeseen ryhtymistä siihen saatava naapurikiinteistön haltijan ja omistajan suostumus. Jäteveden puhdistusjärjestelmät tulee suunnitella, mitoittaa ja toteuttaa parasta käyttökelpoista tekniikkaa noudattaen siten, että puhdistusteho täyttää vähimmäisvaatimustason tai ranta-alueille asetetut vaatimukset.

6 § Vähimmäisvaatimustason alueet

WC-jätevedet on johdettava vähintään kolmiosastoisen saostussäiliön ja harmaat jätevedet vähintään kaksiosastoisen saostussäiliön kautta maaperäkäsittelyyn (maasuodattamoon tai maahanimeyttämöön) tai muuhun puhdistusteholtaan vastaavaan laitteistoon tai menetelmään. Puhdistetut jätevedet voidaan johtaa ojaan tai imeyttää maahan.

7 § Ranta-alueet

Ranta-alueeksi luokitellaan alle 100 metriä vesistöä oleva alue ja tämä alue jaetaan kahteen osaan seuraavasi:

Lähempänä kuin 50 metriä keskiveden korkeuden mukaisesta rantaviivasta kiinteistöllä on oltava joko kuivakäymälä tai WC-vedet on johdettava umpisäiliöön. Harmaat jätevedet voidaan johtaa vähintään kaksiosastoisen saostussäiliön kautta ilman fosforinpoistoa maaperäkäsittelyyn tai muuhun puhdistusteholtaan vastaavaan laitteistoon tai menetelmään.

50 – 100 metriä vesistöstä olevalla alueella WC-vedet on johdettava vähintään kolmiosastaisen saostussäiliön kautta **fosforinpoistolla varustettuun** maaperäkäsittelyyn tai muuhun puhdistusteholtaan vastaavaan laitteistoon tai menetelmään. Pelkät harmaat jätevedet voidaan johtaa vähintään kaksiosastaisen saostussäiliön kautta ilman fosforinpoistoa maaperäkäsittelyyn tai muuhun puhdistusteholtaan vastaavaan laitteistoon tai menetelmään.

Jos kiinteistön jätevedet voidaan puhdistaa kiinteistöllä ja pumpata yli 50 metrin päähän vesistöstä, voidaan nämä jätevedet käsitellä seuraavasti: WC- ja harmaat jätevedet on johdettava vähintään kolmiosastaisen saostussäiliön kautta **fosforinpoistolla varustettuun** maaperäkäsittelyyn tai muuhun puhdistusteholtaan vastaavaan laitteistoon tai menetelmään. Pelkät harmaat jätevedet voidaan johtaa vähintään kaksiosastaisen saostussäiliön kautta ilman fosforinpoistoa maaperäkäsittelyyn tai muuhun puhdistusteholtaan vastaavaan laitteistoon tai menetelmään.

Kiinteistöt, joihin ei tule paineellista vettä jätevedet voidaan johtaa ja imeyttää maaperään seuraavasti, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa:

- Pelkät saunarakennuksen jätevedet voidaan imeyttää suoraan maaperään. Niitä ei saa johtaa suoraan vesistöön.
- Keittiön jätevedet tulee johtaa 1-osastaisen saostuskaivon kautta maaperäkäsittelyyn.

8 § Pohjavesialueet

Pohjavesialueella jätevesien imeyttäminen maaperään on kielletty. Pohjavesialueelle voidaan sijoittaa tutkitusti vesitiiviit saostussäiliöt ja niistä jätevedet on johdettava käsiteltäviksi vesitiiviissä putkissa alueen ulkopuolelle tai jätevedet on johdettava umpisäiliöön. Umpisäiliöt tulee varustaa täyttymisen osoittavalla laitteistolla. Tutkitusti tiiviit ja toimivat kuivakäymäläratkaisut voidaan myös hyväksyä. Jätevesijärjestelmien laitteiden kunto ja tiiveys tulee tarkistaa vähintään viiden vuoden välein. Jätevesilietteen levittäminen pohjavesialueelle on kielletty.

9 § Vähimmäissuojaetäisyydet

Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen (maahanimeyttämö- ja maasuodattamojärjestelmät) sekä puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisessa kiinteistöllä tulee noudattaa seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä:

<u>Jätevesien käsittelypaikan</u>	<u>Vähimmäissuojaetäisyys(m)</u>
Talousvesikaivosta	
- maastosta ja maaperästä riippuen	30-50 m
Vesistöstä	
- harmaitten + wc-jätevesien maaperäkäsittelypaikan sijainti	50 m
- harmaat jätevedet, maaperäkäsittelyn sijainti	30 m
- rantasauna ym. vähäiset pesuvedet	10 m
- kuivakäymälä (huussi)	20 m
Tien tai tontin rajaan tai ojaan ilman naapurin suostumusta ei laitteistoa tai kuivakäymälää tulisi sijoittaa lähemmäs kuin	5 m
Suojakerros pohjavesitason yläpuolella	imeytys 1 m suodatus > 0,25 m
<u>Jätevesien purkupaikka</u>	
- puhdistettujen jätevesien purkupaikka vesistöstä	20 m

Kylpytynnyreiden, uima-altaiden ja muiden vastaavien vedet ovat harmaita jätevesiä. Vesien käsittelystä ei saa aiheutua ympäristön pilaantumista. Käytetyt vedet tulee johtaa jätevesiviemäriin tai imeyttää maahan omalla kiinteistöllä niin, ettei siitä aiheudu haittaa ympäristölle tai naapurikiinteistölle. Kemikaalittomien kylpytynnyrien tms. vesien imeyttäminen sallitaan myös pohjavesialueilla. Pohjavesialueella vesiä ei saa imeyttää maahan, **MIKÄLI SIITÄ VOI AIHEUTUA POHJAVEDEN PILAANTUMISEN VAARAA.** Vesiä ei myöskään saa johtaa hulevesiviemäriin.

Mikäli yritys- tai teollisuuskäytössä olevalla kiinteistöllä muodostuvat jätevedet ovat määrältään ja koostumukseltaan rinnastettavissa tavanomaiselta asuinkiinteistöltä muodostuviin jätevesiin eikä niiden johtaminen edellytä ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaan ympäristölupaa, tulee niiden osalta noudattaa näitä määräyksiä.

10 § Jätevesijärjestelmät ja huolto

Vanha metallinen öljysäiliö ei käy jätevesien umpisäiliöksi.

Kiinteistön haltijan tai omistajan tulee huolehtia siitä, että jätevesien puhdistuslaitteistot ovat kaikissa olosuhteissa toimintakunnossa ja keskimäärin puhdistusteho vastaa niille asetettuja vaatimuksia. Kiinteistön haltijan tai omistajan tulee tarvittaessa varmistaa puhdistuslaitteistojen toiminnan teho näytteenotoin tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

Saostuskaivot ja umpikaivot on tyhjennettävä tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran vuodessa. Lietteet tulee toimittaa jätevedenpuhdistamolle tai muuhun asianmukaiseen, viranomaisen hyväksymään käsittelypaikkaan. Mikäli sakokaivoliete levitetään pellolle, tulee liete kalkkistabiloida tai muuten käsitellä ennen levitystä. Lietettä ei kuitenkaan saa levittää pohjavesialueelle.

Kiinteistön haltijan tai omistajan on pidettävä kirjaa jätevesien puhdistuslaitteistojen huollosta, säiliöiden tyhjennyksestä sekä mahdollisista näytteenotoista. Kirjanpidosta tulee ilmetä huollon, tyhjennyksen tai mittauksen suoritusajankohta ja suorittaja sekä minne lietteet on toimitettu. Kirjanpito ja esimerkiksi kuitit, joista edellä mainitut asiat ilmenevät, tulee pyydetessä esittää kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

11 § Liittyminen kunnalliseen vesi- ja jätevesiverkostoon

Ensisijaisesti talousjätevedet tulee johtaa yleiseen viemäriverkostoon. Jos liittyminen yleiseen viemäriverkostoon ei ole mahdollista eikä toimintaan tarvita ympäristönsuojelulain mukaista lupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, että niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää vapautuksen liittymisvelvollisuudesta, mikäli liittymisvelvollisuudesta vapautettavan kiinteistön jätevesien kokoaminen ja käsittely voidaan järjestää niin, että niistä ei aiheudu terveyshaittaa tai ympäristön pilaantumisen vaaraa.

12 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden sekä muiden vastaavien laitteiden pesu

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu muilla kuin liuotinpesuaineilla on sallittu tavanomaisessa asumiskäytössä olevalla kiinteistöllä, mikäli pesuvedet voidaan johtaa viemäriin (öljyn- ja hiekanerotuskaivon kautta) tai imeyttää maahan siten, ettei niistä aiheudu terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa naapurikiinteistölle tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumista.

Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu kiinteistöllä on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta yleiseen viemäriin tai muuhun käsittelyyn.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on kielletty pohjavesialueilla, katu- ja tiealueilla ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla, louhosmontuilla sekä sellaisilla ranta-alueilla, joista pesuvedet joutuvat suoraan vesistöön.

13 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu kiinteistöllä tulee järjestää siten, että pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön. Mahdollisilla yhteisillä mattonpesupaikoilla esim. vesistöjen rannalla tulee järjestää jätevesien käsittely. Pesuvesien päästäminen tai johtaminen suoraan vesistöihin on kielletty.

14 § Maalämpöjärjestelmän rakentaminen

Pohjavesialueella sijaitsevien kiinteistöjen maalämpöjärjestelmissä ei saa käyttää ympäristölle tai pohjavedelle vaarallisia lämmönsiirtoaineita. Kunta pyytää ELY-keskuksen lausunnon pohjavesialueelle sijoittuvasta maalämpöjärjestelmästä.

Maalämmön porauksesta ei saa aiheutua haittaa naapurikiinteistölle. Porauksesta tuleva kivipöly ja liete tulee sijoittaa ja käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa naapurille tai ympäristölle. Lietettä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

15 § Lumenkaatopaikan sijoittelu ja lumen käsittely

Lumenkaatopaikat tulee sijoittaa ja toteuttaa siten, että niiden sulamisvedet eivät aiheuta ympäristön pilaantumista tai roskaantumista. Lumenkaatopaikat eivät saa sijaita vesistöön rajoittuvilla alueilla tai jäällä. Roskaantumisen aiheuttaja on velvollinen puhdistamaan alueen viivytyksettä lumen sulamisen jälkeen.

LUKU 3 JÄTTEET**16 § Jätteiden käsittely kiinteistöllä**

Kiinteistön jätehuollon järjestämistä koskevat määräykset annetaan Järviseudun jätelautakunnan jätehuoltomääräyksissä ja Vimpelin kunnan rakennusjärjestyksessä.

Kiinteistön jätehuolto, jätteiden keräily- ja välivarastointipaikat sekä jätteiden käsittelypaikat tulee toteuttaa ja varustaa siten, että jätehuollosta ja jätteiden käsittelystä ei aiheudu terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa naapurikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön, maaperän tai pohjavesien pilaantumisvaaraa. Jätteiden keräily- välivarastointipaikat ja -säiliöt sekä jätteiden kompostointi kiinteistöllä tulee toteuttaa siten, että estetään haittaeläimien pääsy niihin. Käymäläjätettä saa kompostoida ainoastaan tähän tarkoitukseen suunnitellussa kompostointilaitteessa.

Metsästyslain piiriin kuuluvat eläimet voidaan haudata taajaan asutun alueen ulkopuolelle siten, että muut eläimet eivät pääse niihin käsiksi. Eläimiä ei saa haudata pohjavesialueelle. Riistaeläinten ruokinta haaskoilla on kielletty pohjavesialueella. Tarttuviin eläintauteihin kuolleiden eläinten käsittelystä antaa ohjeet kunnaneläinlääkäri.

Jätteiden maahan hautaaminen muussa kuin hyödyntämistarkoituksessa on kielletty. Jätettä saa sijoittaa maaperään vain, mikäli jäte on ominaisuuksiensa puolesta hyödynnettävissä maanrakennus- tai maanparannusaineena tai muulla vastaavalla tavalla ja mikäli sijoittamisessa noudatetaan jätelain ja ympäristönsuojelulain vaatimuksia.

Pienimuotoisessa maarakentamisessa (ei ammattimainen tai laitosten toiminta) voidaan käyttää puhtaita maa- ja kiviaineseriä sekä betoni- ja tiilijätettä korvaamaan luonnonaineksia edellyttäen, että hyödynnettävän jätteen määrä ei ylitä 300 tonnia. Hyödyntäminen edellyttää, että jätteen on sovellettava teknisesti maanrakentamiseen ja hyödyntämiseen tulee olla todellinen tarve eikä sijoittamisesta saa aiheutua ympäristön pilaantumista.

- materiaali ei sisällä ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita, esim. öljyä, betonin saumausaineita, PCB:tä tai bitumia,
- materiaali ei sisällä betonirautaa,
- betonijäte on murskattu alle 90 mm:n raekokoon ja sijoituspaikka ei ole luokitellulla pohjavesialueella.

Ammattimaisessa ja laitosmaisessa jätteiden hyödyntämistoiminnassa tulee noudattaa Valtioneuvoston asetusta eräiden jätteiden hyödyntämisessä maanrakentamisessa (843/2017) eli ns. mara-asetusta tai hakea toiminnalleen ympäristölupa.

Pienimuotoisesta jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa tehdä kirjallinen ilmoitus vähintään 30 vuorokautta ennen jätteen sijoittamisesta. Ilmoituksessa on esitettävä mm. jätteen määrä, alkuperä, käsittely, sijoituspaikka, maanrakentamisen kohde (väylä, kenttä, valli, rakennuksen pohja tms.) ja maanomistajan lupa.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa maaperään sijoitetuista jäte-eristä on annettava tieto kiinteistön uudelle haltijalle.

Rakennustoiminnassa syntyvää pilaantumaton ylijäätymämaata voidaan hyödyntää maarakentamisessa tai mullan valmistamisessa ilman lupaa tietyin edellytyksin. Varastointiajan tulee olla lyhyt ja hyötykäytön suunnitelmallista ja varmaa. Mikäli mullan valmistuksessa maa-aineksen joukkoon halutaan sekoittaa jätettä, esim. lantaa, on toiminta luvanvaraista.

Rakentamisesta, maanmuokkaustöistä tai muista vastaavista hankkeista ylimääräiseksi jäävää maa-ainesta saa hyödyntää seuraavin ehdoin (kaikkien ehtojen tulee täytyä):

- Hyödynnettävä ylijäätymämaa ei saa olla pilaantunutta.
 - Savea tai orgaanista ainetta sisältävää ylijäätymämaata ei saa varastoida tai hyödyntää pohjavesialueella.
 - Hyödynnettävä ylijäätymämaa tulee olla sellaisenaan käyttökelpoista. Maa-ainesta voi tarvittaessa esimerkiksi seuloa, murskata tai muuten mekaanisesti käsitellä, mutta ei käsitellä kemiallisesti.
 - Hyödyntämisen on oltava varmaa ja suunnitelmallista, eli sen tulee perustua rakennussuunnitelmaan tai muun hankkeen suunnitelmaan. Suunnitelmassa tulee esittää arvio tarvittavan maa-aineksen määrästä, teknisistä edellytyksistä ja toiminnan kestosta.
 - Hyödynnettävää maa-ainesta saa varastoida pääsääntöisesti korkeintaan vuoden.
- Aiotusta hyödyntämisestä tulee ilmoittaa ympäristönsuojeluviranomaiselle, joka arvioi täytyvätkö hyödyntämisen edellytykset kyseisellä paikalla.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi vaatia ympäristölupaa haettavaksi, mikäli hyödynnettävä määrä tai sijoituspaikka sitä edellyttää.

LUKU 4 KEMIKAALIT JA POLTTONESTEET

17 § Vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja -jätteiden säilytys

Ympäristölle vaaralliset nestemäisten kemikaalien pienerät ja niiden jätteet, kuten esimerkiksi öljyt, maalit, torjunta-aineet ja liuottimet tulee varastoida ja säilyttää kiinteistöllä ja työkohteissa varastoissa siten, että niiden pääsy maaperään tai ympäristöön on estetty. Kemikaalit on säilytettävä lukitussa ja katetussa tilassa. Säiliöiden ja astioiden päällysmarkkinöistä on käytävä ilmi turvallisuuden jätetuollon kannalta tarpeelliset tiedot, kuten kemikaalin kaupan nimi ja varoitusmerkit.

Sisätiloissa kemikaalit on säilytettävä niille tarkoitettussa varastotilassa, jonka lattian on oltava tiivis ja kemikaalien vaikutusta kestävä. Kemikaalit on säilytettävä allastettuna tai viemäroimättömässä tilassa, joka on varustettava reunakorokkein tai lattiakaadoin. Suojalla tai reunakoroke on mitoitettava vähintään 110 % suurimman varastoitavan säiliön tilavuudesta. Määräys ei koske kotitaloudessa säilytettäviä vähäisiä määriä kemikaaleja.

18 § Polttoainesäiliöiden, kunnossapito ja tarkastus

Polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt sekä tankkauspaikat tulee sijoittaa ensisijaisesti pohjavesialueiden ulkopuolelle. Tankkauskäytössä olevat maanpäälliset öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt tulee varustaa laponestolaitteella tai vastaavalla, joka estää säiliön vapaan tyhjentymisen. Säiliöt tulee aina sijoittaa irti maasta sekä maastollisesti siten, että mahdollisen vuotovahingon yhteydessä aine ei pääse vesistöön tai pohjaveteen. Pohjavesialueilla olevien tankkauspaikkojen tulee olla tiivispohjaisia.

Pohjavesialueille ei saa sijoittaa uusia maanalaisia vaarallisten nestemäisten kemikaalien säiliöitä. Pohjavesi- ja ranta-alueilla käyttöönotettavat öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt on oltava kaksivaippaisia tai ne on sijoitettava maan päälle tiiviisiin, katettuihin suoja-altaisiin. Suoja-altaan tilavuuden on vastattava vähintään altaassa olevan suurimman säiliön tilavuutta. Säiliöt on varustettava ylitäytön estolaittein sekä yli 1 m³ säiliöt vuodonilmaisujärjestelmällä.

Pohjavesi- ja ranta-alueilla sijaitsevat maanalaiset öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt tulee kiinteistön haltijan tai omistajan toimesta tarkastuttaa 10 vuoden kuluttua säiliön käyttöönotosta ja muilla alueilla 20 vuoden kuluttua. Sen jälkeen säiliöt on tarkastettava tarkastuspöytäkirjaan merkityn kuntoluokan mukaisesti. Tarkastuksen saa suorittaa vain Turvatekniikan keskuksen päteväksi arvioima tarkastaja.

Tarkastuksessa käytöstä poistettavaksi määrätty tai omaehtoisesti käytöstä poistettava maanalainen öljysäiliö on kaivettava ylös. Säiliö on puhdistuttava ja tarkastettava todistettavasti luvan saaneella toiminnanharjoittajalla ja toimitettava sen jälkeen vastaanottajalle, jolla on lupa vastaanottaa jätteitä. Toimenpiteestä on tehtävä ilmoitus kunnan pelastus- ja ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Vuotanut öljy on heti kerättävä talteen tai imeytettävä turpeeseen, puruun, imeytysaineeseen tms. Imeytysainetta, johon on vuotanut öljyä imeytetty, tulee käsitellä kuten vaarallinen jäte. Jos öljyä ei kokonaisuudessa saada kerättyä talteen, on välittömästi ilmoitettava pelastuslaitokselle sekä ympäristöviranomaiselle. Mahdollisesta öljyvudon aiheuttamasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisesta sekä niiden kunnostustoimenpiteistä aiheutuvista kustannuksista vastaa öljysäiliön omistaja tai muu vahingon aiheuttaja.

Tilapäisessä käytössä olevat esimerkiksi työmaalla sijaitsevat polttonesteen täyttöpaikat on sijoitettava kemikaaleja läpäisemättömälle, tiiviille alustalle. Polttonestesäiliöitä ei saa täyttää väliaikaisella sijoituspaikalla, ellei säiliötä ole varustettu ylitäytön estolla. Polttonestesäiliö tulee sijoittaa tai olla varustettu suoja-altaalla, joka vastaa 110 % säiliön tilavuutta. Ylitäytön estolla varustettua kaksoisvaippasäiliötä ei tarvitse sijoittaa suoja-altaaseen.

19 § Polttoneste- ja kemikaalisäiliön käytöstä poistaminen

Polttoaine- ja kemikaalisäiliöin sijaitessa sellaisessa paikassa, että sitä on teknisesti lähes mahdotonta poistaa tai että siitä aiheutuu kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle, kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen säiliön ja/tai suoja-altaan poistamisesta. Säiliön täyttö- ja ilmaputki on kuitenkin aina poistettava. Maahan jätetyt säiliön sijainti tiedot on säilytettävä kiinteistön asiapapereissa.

LUKU 5 PÄÄSTÖT ILMAAN**20 § Savukaasupäästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisy**

Polttamisesta ei saa aiheutua terveyshaittaa, vahinkoa tai muuta haittaa naapurille tai ympäristölle. Kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa tai muissa tulipesissä ei saa polttaa jätteitä eikä muita sellaisia aineita, joiden palaessa muodostuvien savukaasujen joukossa ympäristöön pääsee nokea ja hajua tai ympäristölle ja terveydelle vaarallisia yhdisteitä.

Tällaisia aineita ovat mm. paine- ja pintakyllästetty puutavara, muovit ja muu vastaava muovipinnoitettu materiaali sekä muu huonosti palava tai kostea materiaali. Lämmityskattiloiden ja muiden tulipesien käytössä, hoidossa ja huollossa tulee noudattaa, mitä pelastuslaissa ja –asetuksessa sekä sisäasiainministeriön säädöksissä on määrätty.

Asemakaava-alueella turpeen poltto on sallittu vain turpeen täydellisen palamisen mahdollistavalla laitteistolla. Palamisesta ei saa aiheutua haju- ja nokihaittoja.

Kaava-alueella on oksien, risujen ja lehtien sekä muiden jätteiden avopoltto kielletty.

Kaava-alueen ulkopuolella saa avopoltona kiinteistöllä polttaa vähäisiä määriä kuivia risuja, oksia, olkia sekä paine- ja pintakäsittelymätöntä puutavaraa. Muiden jätteiden avopoltto on kielletty.

Rakennusten tai rakennelmien hävittäminen polttamalla on kielletty. Pelastusviranomaisella on mahdollisuus harjoituksiinsa liittyen polttaa rakennuksia ja rakennelmia. Rakennuksen polttamisesta tulee pyytää ympäristönsuojeluviranomaisen päätös. (hallintosääntö 26 §) Ennen polttamista myrkylliset ja palamattomat materiaalit tulee poistaa.

Rakennuksen savukaasupäästöjen tai muiden päästöjen päästökorkeus ja teollisuus-, tuotanto- ja yritysikiinteistöjen ilmanpoiston sijoitus on toteutettava siten, että savu- ja poistokaasujen leviäminen ympäristöön normaaleissa sää- ja käyttöolosuhteissa ei aiheuta terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa naapurikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumista.

21 § Pääsiäiskokko

Kokko tulee sijoittaa siten, että siitä ei aiheudu savuhaittaa lähimmille häiriintyville kohteille. Alue tulee siivota kolmen vuorokauden kuluessa kokon polttamisesta. Kokossa saa polttaa oksia, risuja ja muuta puuainesta, ei kuitenkaan kyllästettyä puuta tai vastaavaa.

22 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapito työt

Rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa suoritettavien rakenteiden tai esineiden hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden kunnostustöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva pöly, liuotinainehöyryt tai melu eivät aiheuta terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa naapurikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Hiekkapuhallusta tai häiritsevää melua aiheuttavaa muuta rakennusten ja rakenteiden kunnostustyötä saa suorittaa arkisin klo 7-22. Toimenpiteen käynnistämisestä on kiinteistön haltijan, omistajan tai toimenpiteen suorittajan tiedotettava naapureille.

Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapidon yhteydessä tulee melusta ja pölystä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaran ehkäisyyn kiinnittää erityistä huomiota ajoittamalla melua aiheuttavat työvaiheet päiväaikaan. Katupölyhaitan torjuntaa voidaan ilmanlaadun parantamiseksi tehdä myös muuna aikana. Pölyämistä tulee vähentää tarvittaessa kastelulla.

LUKU 6 MELU TAI TÄRINÄ

23 § Äänenvahvistimen käyttö ja tapahtumien järjestäminen eräissä ulkotiloissa

Äänenvahvistimen ja äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö ulkotiloissa on kielletty yöaikaan (klo 22 - 7 välisenä aikana). Edellä mainittujen laitteiden jatkuva käyttö on kokonaan kielletty terveysaseman, vanhainkodin, päiväkodin tai muun vastaavan hoitolaitoksen läheisyydessä.

Torilla, urheilukentällä tai muulla yleisökäyttöön tarkoitettulla tai soveltuvalla paikalla tapahtumien yhteydessä on sallittu äänenvahvistimen ja äänentoistolaitteiden tilapäinen

käyttö ulkotiloissa klo 7-00. Ravintoloiden ja kahviloiden terasseilla äänenvahvistimia ja äänentoistolaitteita voidaan käyttää klo 12-22.

Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjän tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänenvahvistinlaitteiden säädöt on toteutettu siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

24 § Eräiden melua aiheuttavien toimintojen rajoittaminen

Häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden kuten esimerkiksi iskuvasaran, sirkkelin, kulmahiomakoneen tai moottorisahan käyttäminen sekä häiritsevää melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on kielletty asutuksen lähellä yöaikaan (22-7). Päiväaikaan edellä tarkoitettujen koneiden ja laitteiden käyttö ja toimintojen suorittaminen on toteutettava siten, että melutason ohjearvo L(Aeq) 55 dB klo 7-22 ei ylitä asumiseen käytettävillä alueilla eikä hoito- tai oppilaitoksia palvelevilla alueilla.

Edellä olevasta kiellosta huolimatta on välttämätön, tilapäinen ja lyhytaikainen häiritsevää melua aiheuttava toiminta, kuten esimerkiksi leikkuupuimurin, heinän/viljankuivurin tai sadetuslaitteen käyttö sallittu maa- ja metsätalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi. Lisäksi liikenneväylien ja yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotöiden suorittamista liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden tai muun perustellun syyn vuoksi pidettävä välttämättömänä. Tilapäinen melun ohjearvon ylitys on sallittu omakotitalon rakentamisen aikana.

Määräyksistä poikkeavasta tilapäisestä tapahtumasta tai toimenpiteestä on tehtävä melu-ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 päivää ennen toimenpidettä tai tapahtumaa.

25 § Kuivalannan, lietelannan ja virtsan varastointi ja levitys

Lannan varastoinnissa ja levityksessä tulee noudattaa valtioneuvoston hyväksymän nitraattiasetuksen (1250/2014) mukaisia määräyksiä.

LUKU 7 MUUT MÄÄRÄYKSET

26 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai järjestäjän on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

27 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä myöntää hakemuksesta yksittäistapauksissa luvan poiketa näistä määräyksistä niissä edellytetyin perustein. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä. Poikkeamista tulee pyytää kirjallisesti ympäristölautakunnalta.

28 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Valvonnasta ja hallintopakosta ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin oikaisemiseksi säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa ja rangaistussäännöksistä ympäristönsuojelulain 224 §:ssä.

LUKU 8 VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan: 20.3.2023 ja näillä kumotaan Vimpelin kunnanvaltuuston 28.4.2014 § 13 hyväksymät määräykset.

VIMPELIN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT**LUKU 1 YLEISET MÄÄRÄYKSET****1 § Tavoite**

Kunnan ympäristönsuojelumääräyksillä annetaan paikallisten olosuhteiden perusteella yleisiä määräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Ne perustuvat ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettuihin säännöksiin.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista toimintaa tai 119, 120 tai 136 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa.

Määräysten valvonnasta vastaa Ympäristönsuojelulain 22 § mukainen ympäristönsuojeluviranomainen.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelulain 202 §:n nojalla annettavat ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa pääosin koko kunnan alueella. Joillekin erityisalueille, kuten pohjavesialueille ja ranta-alueille on lisäksi annettu erityisiä määräyksiä. Pykälässä on lueteltu myös ne toiminnot, joita ympäristönsuojelumääräykset eivät koske.

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräyksillä voidaan rajoittaa melua tai tärinää aiheuttavan tilapäisen toiminnan ilmoitusvelvollisuutta. Melua tai tärinää aiheuttavan toiminnan ilmoitusvelvollisuutta on rajattu määräyksessä 23 § 3 mom.

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein. Samankaltaisia muita kunnallisia määräyksiä ovat mm. jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Mahdollisten ristikkäisten tai päällekkäisten määräysten kohdalla tulee noudattaa parempaan ympäristönsuojelulliseen tasoon johtavaa määräystä, vaikka samasta asiasta olisi määrätty muussa kunnallisessa määräyksessä. Ympäristönsuojelumääräykset sitovat yksityisten henkilöiden, yritysten ja yhteisöjen ohella myös viranomaisia. Siten kunnan muiden viranomaisten tulee päätöksissään ottaa huomioon, mitä kyseisestä asiasta on ympäristönsuojelumääräyksissä säädetty.

4 § Paikalliset olosuhteet

Pohjavesialueet on määritelty Etelä-Pohjanmaan ELY-keskuksen toimesta. Ympäristönsuojelumääräykset noudattavat aina uusimpia pohjavesialueiden rajauksia. Ranta-alueet on jaettu vesiensuojelullisin perustein kahteen 50 metrin vyöhykkeeseen.

LUKU 2 MÄÄRÄYKSET TOIMENPITEISTÄ, RAJOITUKSISTA JA RAKENNELMISTA, JOILLA EHKÄISTÄÄN PÄÄSTÖJÄ TAI NIIDEN HAITALLISIA VAIKUTUKSIA**5 § Jätevesien käsittely viemärlaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella**

Nämä määräykset on annettu keskitetyn viemäriverkostojen ulkopuolisten kiinteistöjen jätevesien johtamisen ja käsittelyn asianmukaisuuden varmistamiseksi sekä jätevesistä

aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräykset koskevat lähinnä jätevesien käsittelyjärjestelmien sijoittamista ja teknisiä vähimmäisvaatimuksia. Talousjätevesien käsittelyn osalta paras käyttökelpoinen tekniikka on jätevesien johtaminen viemäriverkostoon. Mikäli se ei ole mahdollista, kyseeseen tulee yleensä kiinteistökohtainen jätevesien käsittelyratkaisu.

Jos kiinteistöä ei ole liitetty yleiseen viemäriin eikä toimintaan tarvita ympäristönsuojelulain mukaista lupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Riittämättömästi puhdistetut jätevedet voivat aiheuttaa hygieenistä pilaantumista ja rehevöitymistä vesistöissä sekä talousveden pilaantumisen vaaraa.

6 § Jätevesien käsittelyetäisyydet

Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia. Toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 2 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Etäisyyksissä on otettu huomioon myös vettymisestä aiheutuva haitta rakennusten rakenteille sekä haitat naapurikiinteistöjen nykyiselle ja tulevalle käytölle.

Talousjätevesien puhdistustasolle on hajajätevesiasetuksessa määritelty vähimmäisvaatimukset ja erikseen ohjeellinen puhdistustaso pilaantumiselle herkille alueille. Pilaantumiselle herkät alueet voidaan ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määrittellä kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä.

Pohjaveden pilaaminen on kielletty ympäristönsuojelulain 17 §:ssä. Ranta-alueilla tulee ottaa huomioon tulvan vaikutus jätevesijärjestelmien toimintaan. Tärkeintä on estää puhdistamattomien jätevesien huuhtoutuminen korkean veden aikana suoraan vesistöön. Samasta syystä imeytys- ja kokoomaputkistot on perusteltua sijoittaa keskimääräisen vuotuisen ylivesitason yläpuolelle.

Pohjavesialueilla on tarpeen rajoittaa jätevesilietteiden lannoitekäyttöä pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi.

7 § Kuivakäymälän sijoitus ja hoito

Kuivakäymälästä saattaa aiheutua ympäristönsuojelulain tarkoittamaa ympäristön pilaantumista ja haju- tai viihtyvyyshaittoja. Käymäläjätteen sisältämien ravinteiden ja mahdollisten taudinaiheuttajien aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiseksi on ennakolta estettävä niiden pääsy vesistöön ja maaperään sekä haittoja naapurikiinteistölle.

8 § Mattojen ja muiden tekstiilien peseminen

Matonpesupaikan pesuvedet ovat rinnastettavissa harmaisiin talousjätevesiin, eli erilaisiin asumisessa ja kotitalouksissa muodostuviin pesuvesiin, jotka tulisi käsitellä ennen vesistöön johtamista. Jos pesu ei ole laajamittaista (vain yhden tai kahden kotitalouden matot vuosittain), käsittelyksi riittää maahan imeyttäminen.

9 § Lumenkaatopaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

Kaduilta ja muilta alueilta poistettu lumi saattaa sisältää ympäristön kannalta haitallisia aineita, kuten raskasmetalleja. Vesistön pilaamisriskin vuoksi on perusteltua kieltää lumenkaatopaikan sijoittaminen vesistön läheisyyteen tai jäälle. Alueen siivoamisesta on vastuussa jätteiden tuottaja, joten siivoamisvelvoite on annettu lumen vastaanottopaikan pitäjälle. Aurattua lunta ei saa väliaikaisesti sijoittaa niin, että lumi- ja sulamisvedet aiheuttavat ympäristön pilaantumista, roskaantumista, yleistä viihtyvyyden vähentymistä tai vettymishaittaa.

10 § Liittyminen kunnalliseen vesi- ja jätevesiverkostoon

Vapautuksen liittymisvelvollisuudesta viemäriin myöntää ympäristöviranomaisen (tekninen lautakunta). Vapautusta on haettava kirjallisesti.

11 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden, vastaavien laitteiden ja mattojen pesun sekä pohjavesialueita koskevat muut rajoitukset

Autojen ja muiden ajoneuvojen ja laitteiden pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Käytettäessä liuottimia tai muita pesuaineita voi etenkin suurien jätevesimäärien johtamisesta maastoon tai sadevesiverkostoon aiheutua ympäristön pilaantumista. Ammattimaisessa tai laajamittaisessa pesussa jätevesien määrä on suuri ja siksi jätevedet on käsiteltävä, vaikkei liuottimia tai pesuaineita ei käytettäisikään. Viemäriverkoston toiminnan varmistamiseksi jätevedet on esikäsiteltävä öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa.

Poikkeuksena ovat jätevedet, jotka syntyvät pestäessä autoja satunnaisesti pelkällä vedellä tai miedoilla pesuaineilla. Tällöin vesi sisältää pääsääntöisesti vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Näitäkään vesiä ei tule päästää suoraan vesistöön tai maastoon rannan välittömässä läheisyydessä. Riittävän kaukana rantaviivasta miedot pesuvedet voidaan imeyttää maaperään. Poikkeuksena ovat pohjavesialueet, joilla kaikki puhdistamattomien jätevesien imeyttäminen maahan on kiellettyä.

Yleisillä katu- ja tiealueilla autojen peseminen on kielletty, koska se voi aiheuttaa viihtyvyyshaittaa tien käyttäjille tai naapurustolle. Kadulta pesuvedet voivat myös päätyä sadevesiviemärien kautta suoraan vesistöön.

12 § Savukaasupäästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisy

Vimpelin kunnan tekninen lautakunta voi myöntää poikkeamisen ympäristönsuojelumääräysten kohdan 8.5 rakennusten polttokieltoon, mikäli rakennus ei sijaitse pohjavesialueella, kohde soveltuu pelastuslaitoksen harjoitteluun ja rakennuksessa ei ole ongelmajätteitä tai muita polttoon soveltumattomia materiaaleja (esim. huopakatto, huonekalut, muovimatot, sähköjohdot ja sähkölaitteet). Kokonaiset rakennukset eivät ole jätelain tarkoittamaa jätettä, joten määräys on tarpeen, jotta voidaan ehkäistä rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla. Rakennusten polttamisessa vapautuu savukaasuja sekä mahdollisesti myrkyllisiä yhdisteitä. Määräyksellä ei haluta estää pelastusviranomaisen harjoitustoimintaa. Myrkyllisten ja palamattomien materiaalien poistaminen ehkäisee polttamisesta aiheutuvia savukaasupäästöjä ja ympäristöhaittoja

Polttoa koskevat määräykset perustuvat YsL 3 §:ssä lueteltujen pilaantumiseksi katsottavien haitallisten vaikutusten, terveyshaitan, ympäristön yleisen viihtyvyyden ja muun yksityisen edun loukkaamisen ehkäisemiseen.

13 § Jätteiden käsittely kiinteistöllä

Haittaeläimien pääsy jätteiden keräily- ja varastointipaikkoihin, säiliöihin sekä kompostoreihin tulee estää.

Jätteet, joiden säilyttäminen kiinteistöllä voi aiheuttaa hygienistä tai muuta terveydellistä haittaa, on kuljettava viivytystä asianmukaiseen käsittelyyn.

Kiinteistön haltijan tulee huolehtia kiinteistön siisteydestä.

Kiinteistön jätehuollon järjestämistä koskevat muut määräykset on annettu Järviseudun jätehuoltomääräyksissä.

Haaskan pitoa säätelevät mm. laki eläimistä saatavista sivutuotteista, jätelaki, ympäristönsuojelulaki ja maankäyttö- ja rakennuslaki, joiden tunteminen ja noudattaminen ovat edellytyksenä haaskatoiminnalle. Haaskojen pitämisestä tulee tehdä etukäteen ilmoitus Seinäjoen seudun ympäristöterveydenhuoltoon. Haaskanpitoon on oltava myös maanomistajan lupa. Haaskaa ei saa sijoittaa lähelle asutusta. Haaska ei saa aiheuttaa maaperän eikä vesistöjen pilaantumista, joten haaskapaikkaa valittaessa on huomioitava pohjavesialueiden, järvien, jokien ym. vesistöjen sijainti. Haaskaruokinta on kielletty pohjavesialueella pohjavesien pilaamiskiellon perusteella.

Määräyksellä 9.5 pyritään edistämään betoni- ja tiilijätteen hyödyntämistä maarakentamisessa. Pienimuotoiseksi maarakentamiseksi katsotaan noin 500 tonnin jätemäärät.

Jätteiden hautaaminen maahan on hallitsematonta jätteiden käsittelyä, josta voi aiheutua myös ympäristön pilaantumista. Määräyksellä halutaan edistää hyödyntämiskelpoisten jätteiden käyttöä maarakentamisessa. Määräyksessä on todettu, millä edellytyksillä jätettä voi sijoittaa maahan. Määräys koskee sellaista eräiden vaarattomien jätteiden vähäistä hyödyntämistä, johon ei tarvita ympäristölupaa.

Käytettävän jätteen tulee määräyksen mukaisesti olla maarakentamiseen teknisesti sopivaa, eikä se saa sisältää ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita. Jätettä sisältävä kerros tulee peittää jätteen leviämisen estämiseksi ja tarvittaessa päällystää veden suotautumista vähentävällä materiaalilla. Betoni-, tiili- ja tuhka-jätteen osalta voidaan edellyttää liukoisuus- ja pitoisuustestien tekemistä, joiden tulokset vaikuttavat esim. päällystämistarpeeseen. Edellytysten täytyessäkin ympäristönsuojeluviranomaiselle on annettava valvontaa varten mahdollisuus kieltää tai antaa määräyksiä jätteen sijoittamisesta maaperään, mikäli sijoittamisesta voidaan epäillä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tämän vuoksi sijoittamisesta tulee ilmoittaa etukäteen valvontaviranomaiselle. Jätteen hyödyntäminen pohjavesialueella on kielletty ilman ympäristölupaa.

15 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotoista mahdollisesti aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta

Rakentamiseen ja kunnossapitoon on annettu määräyksiä, jotta toiminta ei aiheuta terveyshaittaa, haittaa luonnolle ja sen toiminnoille tai yleisen viihtyvyyden vähentymistä eikä vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle tai muuta näihin rinnastettavaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Hiekkapuhalluksesta syntyy pölyn lisäksi melua, jonka vuoksi sille on asetettu aikaraja.

Hiekkoitushiekan poistoa koskevat määräykset on annettu pölyämisestä aiheutuvan ilmanlaadun heikkenemisen ja siitä johtuvien terveys- ja viihtyvyyshaittojen estämiseksi. Pölyntorjunta on tärkeää hyvän ilmanlaadun turvaamiseksi etenkin taajama-alueella. Määräys on tarpeen, jotta voidaan rajoittaa päästöjä ilmaan eteenkin keväisin, jolloin ilmanlaatu on usein huono katualueiden voimakkaan pölyämisen vuoksi.

16 § Polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden sijoitus, kunnossapito ja tarkastus

Öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt voivat esim. ruostuessaan, rikkoutuessaan, kaatuessaan tai ylitäytön sattuessa aiheuttaa pohjaveden, vesistön ja maaperän pilaantumista. Myös säiliövuodot ovat mahdollisia. Pohjavesi- ja ranta-alueille annetut tiukemmat määräykset perustuvat pohjavesien pilaamiskieltoon ja vesiensuojeluun.

Maanalaiset säiliöt ovat riski, koska mahdollisten vuotojen havaitseminen on hankalaa. Uusien säiliöiden sijoittaminen maan alle voitaisiin kieltää kokonaan pohjavesialueilla, mutta maanpäällisiä säiliöitä saisi jatkossakin määrätyin ehdoin sijoittaa myös pohjavesialueille.

Vaatus säiliön poistamisesta varmistaa, että maahan ei jää jätettä ja että käytöstä poistettu jätteeksi katsottava säiliö toimitetaan vastaanottajalle, jolla on lupa vastaanottaa kyseistä jätettä. Säiliön poiston jälkeen voidaan vasta todeta, onko maaperä pilaantunut tai

puhdas. Vanhan säiliön hyötykäyttömahdollisuudet ovat vähäiset, joten sitä ei ympäristönsuojelumääräyksissä ilman ympäristönsuojeluviranomaisen valvontaa suoraan hyväksytä.

Vastuu maahan jätetystä säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle omistajalle, joten hänelle on annettava siitä tieto määräyksen mukaisesti.

LUKU 3 MÄÄRÄYKSET ERITYISEN HÄIRITSEVÄN TILAPÄISEN MELUN TAI TÄRINÄN TORJUMISEKSI

17 § Äänenvahvistimen käyttö ja tapahtumien järjestäminen eräissä ulkotiloissa

Melutason ohjearvot on annettu Valtioneuvoston päätöksellä 993/1992. Tilapäinen äänenvahvistimien käyttö yleisökäyttöön tarkoitetuilla alueilla tai käytön mainos- ym. tarkoitukseen ei ole katsottu aiheuttavan pysyvää tai kohtuutonta viihtyvyyden vähenemistä ja on sallittu ilman erillistä ilmoitusta kuitenkin siten, että yöaikainen melua aiheuttava toiminta edellyttää ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisen ilmoituksen kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

18 § Eräiden melua aiheuttavien toimintojen rajoittaminen

Häiritsevää melua aiheuttavien koneiden käyttöä on rajoitettu VnP 993/1992 nojalla yöaikaan. Elinkeinorakenteen, yleishyödyllisyyden, työn välttämättömyyden tai tilapäisyyden vuoksi on mm. maa- ja metsätalouden, jätehuollon, teiden kunnossapidon ja omakotitalon rakentamisessa annettu mahdollisuus lyhytaikaisesti poiketa melutason ohjearvoista.

Erityisen häiritsevän melun aiheuttamista klo 22 – 7 sekä sunnuntai- ja juhlapyhäaamuina klo 12 asti on tarpeen ennalta rajoittaa kohtuuttoman haitan ehkäisemiseksi sekä ihmisten riittävän levon takaamiseksi.

Muun muassa kiinteistöjen rakennus-, remontointi-, kunnossapito- ja huoltotyöt aiheuttavat asukkaille erityisen häiritsevää melua etenkin, jos työtä tehdään toistuvasti iltaisin ja öisin. Määräyksillä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsota erityisen häiritseväksi.

LUKU 4 MÄÄRÄYKSET VALVONTAA VARTEN TARPEELLISTEN TIETOJEN ANTAMISESTA

Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Erikseen on tiedonantovelvoitteet asetettu öljysäiliöiden osalta ja melua tai tärinää aiheuttavan toiminnan osalta. Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. Ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaan viranomaisella on oikeus saada salassapitovelvollisuuden estämättä välttämättömiä tietoja viranomaisilta tai toiminnanharjoittajilta. Ympäristönsuojelulain 176 §:n mukaan valvontaviranomainen voi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämisestä, jos samalla on perusteltua aihetta epäillä toiminnasta aiheutuvan kiellettyä pilaantumista. Viimeksi mainittu säännös liittyy lain 6 §:n mukaiseen selvilläolovelvollisuuteen, jonka mukaan lähtökohtana on, että kaikille ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa vaikutuksista.

19 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Lähtökohtana on, että määräyksistä poiketaan vain harvoin yksittäistapauksissa. Näissä tapauksissa ympäristönsuojeluviranomainen arvioi asiantuntemuksellaan, onko kyseessä sellainen

erityinen syy, jonka perusteella poikkeus voidaan myöntää. Poikkeaminen käsitellään hallintolain mukaisesti. Ympäristönsuojeluviranomaisen tekemään päätökseen haetaan muutosta siten, kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään muutoksenhausta.

Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

Täsmennys ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamiseen tapauksissa, joissa tehdään ympäristöviranomaisen päätös, poikkeamisen osalta valitusosoitus Vaasan hallinto-oikeuteen.

20 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa ja rangaistussäännöksistä 225 §:ssä.

21 § Voimaantulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville.